

Środa, 28 września 2005 r.

Część 6 — Techniki ograniczania ryzyka kredytowego koszyka ekspozycji

1. KREDYTOWE INSTRUMENTY POCHODNE URUCHAMIANE PIERWSZYM NIWYKONANIEM ZOBOWIĄZANIA
1. Jeżeli instytucja kredytowa uzyskuje ochronę kredytową wielu ekspozycji na warunkach przewidujących, że pierwsze niewykonanie zobowiązania wśród ekspozycji uruchamia płatność, przerywając jednocześnie umowę, instytucja kredytowa może zmienić sposób obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz odpowiednio kwot oczekiwanych strat w odniesieniu do ekspozycji, które w razie braku zabezpieczenia kredytowego dałoby najniższą kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem zgodnie z art. 78-83 lub art. 84-89, stosownie do przepisów niniejszego załącznika, jednak wyłącznie, jeżeli wartość ekspozycji jest niższa od lub równa wartości zabezpieczenia kredytowego.
2. KREDYTOWY INSTRUMENT POCHODNY URUCHAMIANY N-TYM NIWYKONANIEM ZOBOWIĄZANIA
2. Jeżeli zgodnie z warunkami ochrony kredytowej płatność uruchamiana jest n -tym niewykonaniem zobowiązania ramach koszyka ekspozycji, instytucja kredytowa nabywająca ochronę może je uznać jedynie w celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz odpowiednio kwot oczekiwanych strat, jeżeli uzyskano ochronę kredytową również dla od 1 do $n - 1$ przypadków niewykonania zobowiązań lub jeżeli nastąpiło już $n - 1$ przypadków niewykonania zobowiązań. Należy wówczas stosować metodę określoną w ust. 1, dotyczącą kredytowych instrumentów pochodnych uruchamianych pierwszym niewykonaniem zobowiązania, dostosowaną do produktów uruchamianych n -tym niewykonaniem zobowiązania.

ZAŁĄCZNIK IX

SEKURYTYZACJA

Część 1 — Definicje do celów Załącznika IX

1. Do celów niniejszego załącznika:
 - „Marża nadwyżkowa” oznacza otrzymane opłaty za kredyt oraz inne odsetki i prowizje związane z ekspozycjami sekurytyzowanymi po odliczeniu kosztów i wydatków;
 - „Opcja odkupu końcowego” oznacza zawartą w umowie opcję odkupu lub zamknięcia przez podmiot inicjujący pozycje sekurytyzacyjnych przed spłatą wszystkich ekspozycji bazowych, kiedy kwota należności z tytułu ekspozycji spada poniżej określonego poziomu;
 - „Instrument wsparcia płynności” oznacza pozycję sekurytyzacyjną z tytułu umowy o dostarczenie środków płynnych, mającej na celu zapewnienie terminowości przepływów środków pieniężnych do inwestorów;
 - „ K_{itb} ” oznacza wartość równą 8 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, która byłaby obliczona zgodnie z przepisami art. 84-89 dla ekspozycji sekurytyzowanych, gdyby nie były one poddane sekurytyzacji, powiększoną o kwotę oczekiwanych strat związanych z tymi ekspozycjami, obliczoną zgodnie z wyżej wymienionymi artykułami;
 - „Metoda ratingów zewnętrznych” oznacza metodę obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnych zgodnie z częścią 4 ust. 46-51;
 - „Metoda formuły nadzorczej” oznacza metodę obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnych zgodnie z częścią 4 ust. 52-54;
 - „Pozycja bez ratingu” oznacza pozycję w sekurytyzowanych papierach wartościowych, dla której nie istnieje uznana ocena kredytowa, dokonana przez uznaną instytucję ECAI, określoną w art. 97;
 - „Pozycja z ratingiem” oznacza pozycję w sekurytyzowanych papierach wartościowych, dla której istnieje uznana ocena kredytowa, dokonana przez uznaną instytucję ECAI, określoną w art. 97; oraz
 - „Program emisji papierów komercyjnych zabezpieczonych należnościami” („program ABCP”) oznacza program sekurytyzacji; wyemitowane w ramach tego programu papiery wartościowe przyjmują głównie postać papierów komercyjnych z pierwotnym terminem rozliczenia wynoszącym jeden rok lub krócej.

Środa, 28 września 2005 r.

Część 2 — Wymogi minimalne dotyczące uznawania transferu istotnej części ryzyka kredytowego oraz obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanych strat dla ekspozycji objętych sekurytyzacją

1. WYMOGI MINIMALNE DOTYCZĄCE UZNAWANIA TRANSFERU ISTOTNEJ CZĘŚCI RYZYKA KREDYTOWEGO W SEKURTYZACJI TRADYCYJNEJ
 1. W przypadku sekurytyzacji tradycyjnej inicjująca instytucja kredytowa może wyłączyć ekspozycje objęte sekurytyzacją z obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanych strat, jeśli istotna część ryzyka kredytowego związana z przedmiotowymi ekspozycjami została przekazana stronom trzecim, a transfer taki spełnia następujące warunki:
 - a) Dokumentacja dotycząca sekurytyzacji odzwierciedla istotę ekonomiczną transakcji.
 - b) Ekspozycje sekurytyzowane są poza zasięgiem inicjującej instytucji kredytowej oraz jej wierzycieli, również w przypadku bankructwa i przejęcia masy upadłościowej przez syndyka, co jest poparte opinią uprawnionego radcy prawnego.
 - c) Wyemitowane papiery wartościowe nie stanowią zobowiązań płatniczych inicjującej instytucji kredytowej.
 - d) Przejmujący ekspozycję jest jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (jednostka SSPE).
 - e) Inicjująca instytucja kredytowa nie zachowuje efektywnej lub pośredniej kontroli nad przekazanymi ekspozycjami. Uznaje się, że instytucja inicjująca zachowała efektywną kontrolę nad przekazanymi ekspozycjami, jeśli posiada prawo odkupu wcześniej przekazanych ekspozycji, aby zrealizować związane z nimi zyski lub jeśli jest zobowiązana ponownie przejąć ryzyko. Zachowanie przez inicjującą instytucję kredytową prawa administrowania lub zobowiązań w odniesieniu do ekspozycji nie stanowi samo w sobie pośredniej kontroli ekspozycji.
 - f) W przypadku występowania opcji odsprzedaży resztkowej spełnione są następujące warunki:
 - (i) Opcję odsprzedaży resztkowej realizuje się według uznania inicjującej instytucji kredytowej;
 - (ii) Opcja odsprzedaży resztkowej może być wykonana, w przypadku gdy 10 % lub mniej niż 10 % pierwotnej wartości ekspozycji sekurytyzowanych pozostaje niespłacone; oraz
 - iii) opcji odsprzedaży resztkowej nie skonstruowano w sposób mający na celu uniknięcie przypisania strat do pozycji wsparcia jakości kredytowej lub innych pozycji w posiadaniu inwestorów, ani też w jakikolwiek inny sposób mający na celu wsparcie jakości kredytowej; oraz
 - g) Dokumentacja dotycząca sekurytyzacji nie zawiera klauzul stwierdzających, że
 - i) wyjąwszy przypadek opcji przedterminowej spłaty, wymaga się, by inicjująca instytucja kredytowa podwyższała jakość kredytową pozycji sekurytyzacyjnych, w tym między innymi, zmieniła bazowe ryzyko kredytowe lub zwiększyła dochód wypłacany inwestorom w związku z ewentualnym pogorszeniem się jakości kredytowej ekspozycji sekurytyzowanych; lub
 - ii) w przypadku pogorszenia się jakości kredytowej puli bazowej zwiększeniu ulegają odsetki płacone z tytułu posiadania pozycji sekurytyzacyjnych.
2. WYMOGI MINIMALNE DOTYCZĄCE UZNAWANIA TRANSFERU ISTOTNEJ CZĘŚCI RYZYKA KREDYTOWEGO W SEKURTYZACJI SYNTETYCZNEJ
 2. W przypadku sekurytyzacji syntetycznej inicjująca instytucja kredytowa może obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz odpowiednio kwoty oczekiwanych strat dla ekspozycji objętych sekurytyzacją zgodnie z ust. 3 i 4 poniżej, jeśli istotna część ryzyka kredytowego została przekazana stronom trzecim poprzez rzeczywistą lub nierzeczywistą ochronę kredytową (ryzyka kredytowego), a taki transfer spełnia następujące warunki:
 - a) Dokumentacja dotycząca sekurytyzacji odzwierciedla istotę ekonomiczną transakcji;

Środa, 28 września 2005 r.

- b) Ochrona kredytowa, za pośrednictwem której przekazywane jest ryzyko kredytowe spełnia warunki uznawania oraz inne wymogi wymienione w art. 90-93, niezbędne do uznania takiego zabezpieczenia. Do celów niniejszego ustępu jednostek specjalnego przeznaczenia nie uznaje się za uznanych dostawców ochrony nieruchomości.
- c) Instrumenty stosowane w celu transferu ryzyka kredytowego nie zawierają warunków, które:
- narzucają znaczące progi istotności, poniżej których nie jest uruchamiana ochrona kredytowa w razie zdarzenia kredytowego;
 - pozwalają na zakończenie ochrony na skutek pogorszenia się jakości kredytowej ekspozycji bazowych;
 - w przypadkach innych niż przedterminowy wykup nakładają na inicjującą instytucję kredytową wymóg podwyższenia jakości kredytowej pozycji sekurytyzacyjnych;
 - zwiększają koszt ochrony kredytowej ponoszony przez instytucję kredytową lub odsetki płacone posiadaczowi pozycji sekurytyzacyjnych z tytułu pogorszenia się jakości kredytowej puli bazowej; oraz
- d) Uzyskano opinię uprawnionego radcy prawnego, potwierdzającą możliwość wyegzekwowania wartości ochrony kredytowej we obrębie jurysdykcji właściwych sądów.
3. OBLICZANIE KWOT EKSPOZYCJI WAŻONYCH RYZYKIEM PRZEZ INICJUJĄCE INSTYTUCJE KREDYTOWE DLA EKSPOZYCJI PODDANYCH SEKURTYZACJI SYNTETYCZNEJ
3. Obliczając kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji sekurytyzowanych, w przypadku gdy spełnione są warunki wymienione w ust. 2, instytucja kredytowa inicjująca sekurytyzację syntetyczną stosuje, z zastrzeżeniem ust. 5-7, właściwe metody obliczeniowe, określone w części 4, nie zaś w art. 78-89. Dla instytucji kredytowych, obliczających zgodnie z art. 84-89 kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwoty oczekiwanych strat, kwota oczekiwanej straty w odniesieniu to takich ekspozycji jest równa zero.
4. W celu zachowania jasności ust. 3 odnosi się do całej puli ekspozycji sekurytyzowanych. Wymaga się, z zastrzeżeniem przepisów ust. 5-7, by inicjująca instytucja kredytowa obliczała kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do wszystkich transz sekurytyzacyjnych zgodnie z przepisami części 4, w tym z przepisami odnoszącymi się do uznawania form ograniczenia ryzyka kredytowego. Jeżeli na przykład dana transza jest przekazywana stronie trzeciej za pośrednictwem ochrony nieruchomości, instytucja kredytowa, obliczając kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, przypisuje tej transzy wagę ryzyka wspomnianej strony trzeciej.
- 3.1. *Sposoby traktowania przypadków niedopasowania terminów rozliczenia w procesie sekurytyzacji syntetycznej*
5. Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z ust. 3 wszelkie przypadki niedopasowania terminów między ochroną kredytową poprzez którą osiąga się podział na transze, a ekspozycjami objętymi sekurytyzacją uwzględnia się zgodnie z ust. 6-7.
6. Za termin rozliczenia ekspozycji sekurytyzowanych uważa się najdłuższy termin rozliczenia dowolnego z nich, nie dłuższy jednak niż pięć lat. Termin rozliczenia ochrony kredytowej określa się zgodnie z załącznikiem VIII.
7. Przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla transz, którym zgodnie z częścią 4 przypisuje się wagę ryzyka w wysokości 1 250 %, inicjująca instytucja kredytowa nie uwzględnia żadnych przypadków niedopasowania terminów rozliczenia. W odniesieniu do wszelkich innych transz stosuje się sposoby traktowania przypadków niedopasowania terminów rozliczenia określone w załączniku VIII, według wzoru:

$$RW^* \text{ równa się } [RW(SP) \times (t-t^*)/(T-t^*)] + [RW(Ass) \times (T-t)/(T-t^*)]$$

gdzie:

RW* oznacza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem do celów art. 75 lit. a);

Środa, 28 września 2005 r.

RW (Ass) oznacza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji, które byłyby zastosowane, gdyby te ekspozycje nie były poddane sekurytyzacji, obliczane na zasadzie proporcjonalnej;

RW(SP) oznacza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z ust. 3, jeśli nie wystąpił przypadek niedopasowania terminów rozliczenia;

T oznacza termin rozliczenia ekspozycji bazowych wyrażony w latach;

t oznacza termin rozliczenia ochrony kredytowej, wyrażony w latach; oraz

t* równa się 0,25.

Część 3 — Zewnętrzna ocena kredytowa

1. KRYTERIA, JAKIE MUSZĄ SPEŁNIAĆ OCENY KREDYTOWE ECAI

1. Aby posłużyć do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem na mocy przepisów części 4, ocena kredytowa opracowana przez uznaną instytucję ECAI spełnia następujące warunki.
 - a) Nie istnieje żadne niedopasowanie między typami płatności ujętymi w ocenie kredytowej a typami płatności, do których upoważniona jest instytucja kredytowa na mocy umowy stanowiącej podstawę rozpatrywanej pozycji sekurytyzacyjnej; oraz
 - b) Ocena kredytowa jest dostępna publicznie dla rynku. Za publicznie dostępne uznaje się tylko te oceny kredytowe, które zostały opublikowane na powszechnie dostępnym forum oraz zawarte w macierzy przejścia danej instytucji ECAI. Za publicznie dostępne nie uznaje się natomiast tych ocen kredytowych, które są udostępnione jedynie ograniczonej liczbie podmiotów.

2. STOSOWANIE OCEN KREDYTOWYCH

2. Instytucja kredytowa może wyznaczyć jedną lub więcej uznanych instytucji ECAI, których ocen kredytowych używa przy obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem na mocy art. 94-101 („wyznaczona instytucja ECAI”).
3. Instytucja kredytowa musi, z zastrzeżeniem przepisów ust. 5-7 poniżej, konsekwentnie stosować oceny kredytowe wyznaczonej instytucji ECAI w odniesieniu do swoich pozycji sekurytyzacyjnych.
4. Instytucja kredytowa nie może, z zastrzeżeniem przepisów ust. 5-6, stosować ocen kredytowych danej instytucji ECAI do swoich pozycji w określonych transzach oraz ocen kredytowych innej instytucji ECAI do swoich pozycji w innych transzach w ramach tej samej struktury sekurytyzacyjnej, które posiadają lub nie posiadają ratingu nadanego przez pierwszą instytucję ECAI.
5. W przypadkach, gdy w odniesieniu do danej pozycji istnieją dwie oceny kredytowe opracowane przez wyznaczone instytucje ECAI, instytucja kredytowa stosuje mniej korzystną z nich.
6. W przypadkach, gdy w odniesieniu do danej pozycji istnieją więcej niż dwie oceny kredytowe wyznaczonych instytucji ECAI, stosuje się dwie najbardziej korzystne. Jeśli są różne, stosuje się mniej korzystną z nich.
7. W przypadku gdy ochrona kredytowa, uznana na mocy art. 90-93, dostarczana jest bezpośrednio do jednostki SSPE i ochrona ta znajduje odzwierciedlenie w ocenie kredytowej pozycji, nadanej przez wyznaczoną instytucję ECAI, można zastosować wagę ryzyka przypisaną do tej oceny. Jeśli ochrona nie jest uznana na mocy art. 90-93, nie uznaje się też związanej z nią oceny kredytowej. W sytuacji, gdy ochrona kredytowa nie jest dostarczana jednostce SSPE, lecz bezpośrednio pozycji sekurytyzacyjnej, oceny kredytowej nie można uznać.

3. PRZYPORZĄDKOWANIE RATINGÓW

8. Właściwe organy określają, który stopień jakości kredytowej, spośród podanych w tabelach w części 4, przypisuje się każdej ocenie kredytowej ECAI. Tym samym właściwe organy różnicują względne stopnie ryzyka, wyrażone w każdej ocenie. Biorą pod uwagę czynniki ilościowe, takie jak współczynnik niewykonania zobowiązań lub stopę strat, oraz czynniki jakościowe, takie jak zakres transakcji poddanych ocenie przez instytucję ECAI oraz znaczenie oceny kredytowej.

Środa, 28 września 2005 r.

9. Właściwe organy starają się zapewnić, aby pozycje w sekurytyzowanych papierach wartościowych, którym przypisuje się taką samą wagę ryzyka na podstawie ocen kredytowych uznanych instytucji ECAI, podlegały równoważnym stopniom ryzyka kredytowego. Obejmuje to ewentualną zmianę decyzji określających, stopień odpowiedni dla poszczególnych ocen kredytowych.

Część 4 — Obliczenia

1. OBLICZANIE KWOT EKSPOZYCJI WAŻONYCH RYZYKIEM
 1. Do celów art. 96 kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnych oblicza się, przypisując wartości ekspozycji z tytułu pozycji odpowiednią wagę ryzyka, tak jak określono w niniejszej części.
 2. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 3:
 - a) w przypadku gdy instytucja kredytowa oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z ust. 6-36, wartość pozycji sekurytyzacyjnej, która stanowi pozycję bilansową, jest równa jej wartości bilansowej;
 - b) w przypadku gdy instytucja kredytowa oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z ust. 37-76, wartość pozycji sekurytyzacyjnej, która stanowi pozycję bilansową, jest mierzona przed dokonaniem aktualizacji wartości oraz
 - c) wartość pozycji sekurytyzacyjnej, która stanowi pozycję pozabilansową, równa się jej wartości nominalnej pomnożonej przez współczynnik konwersji, zgodnie z przepisami niniejszego załącznika. Współczynnik ten wynosi 100 %, chyba że określono inaczej.
 3. Wartość ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej z tytułu instrumentu pochodnego, określonego w załączniku IV, ustala się zgodnie z załącznikiem III.
 4. W przypadku gdy pozycja w sekurytyzowanych papierach wartościowych objęta jest ochroną rzeczową, wartość ekspozycji tej pozycji może się zmieniać zgodnie z wymogami określonymi w załączniku VIII i z ich zastrzeżeniem, jak określono poniżej w niniejszym załączniku.
 5. W przypadku gdy instytucja kredytowa posiada dwie lub więcej pokrywających się pozycji sekurytyzacyjnych, instytucja taka zobowiązana będzie — w zakresie, w jakim pozycje te nakładają się na siebie — włączyć do obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem jedynie te pozycje lub części pozycji, które skutkują wyższymi kwotami ekspozycji ważonymi ryzykiem. Do celów niniejszego ustępu „nakładanie się” oznacza, że pozycje w całości lub w części narażone są na to samo ryzyko, tak że pokrywającym się częściom pozycji odpowiada jedna ekspozycja.
2. OBLICZANIE KWOT EKSPOZYCJI WAŻONYCH RYZYKIEM WEDŁUG METODY STANDARDOWEJ
 6. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 8, kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej z ratingiem oblicza się, stosując do wartości ekspozycji wagę ryzyka związaną ze stopniem jakości kredytowej, przypisanym przez właściwe organy do określonej oceny kredytowej zgodnie z art. 98, jak podano w tabelach 1 i 2.

Tabela 1

Pozycje inne niż z ratingami krótkoterminowymi

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	4	5 i niższy
Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %

Tabela 2

Pozycje z ratingami krótkoterminowymi

Stopień jakości kredytowej	1	2	3	Wszystkie inne oceny kredytowe
Waga ryzyka	20 %	50 %	100 %	1 250 %

Środa, 28 września 2005 r.

7. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 10-15, kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem pozycji sekurytyzacyjne bez ratingu oblicza się przez zastosowanie wagi ryzyka 1 250 %.
- 2.1. *Inicjujące i sponsorujące instytucje kredytowe*
8. Dla inicjującej lub sponsorującej instytucji kredytowej kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem obliczone w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych mogą ograniczać się do kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które ustalonyby dla ekspozycji sekurytyzowanych, gdyby nie były one poddane sekurytyzacji. Działa to z zastrzeżeniem zakładanego zastosowania wagi ryzyka 150 % do wszystkich pozycji przedawnionych oraz pozycji należących do „nadzorczych kategorii wysokiego ryzyka” wśród ekspozycji sekurytyzowanych.
- 2.2. *Sposoby traktowania pozycji bez ratingu*
9. Zezwala się instytucji kredytowej utrzymującej pozycję sekurytyzacyjną bez ratingu na stosowanie metod określonych w ust. 10 do obliczania kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla tej pozycji, pod warunkiem że skład puli ekspozycji sekurytyzowanych jest przez cały czas znany.
10. Instytucja kredytowa może zastosować średnioważoną wagę ryzyka, która byłaby zastosowana przez instytucję kredytową posiadającą ekspozycje do ekspozycji objętych sekurytyzacją z art. 78-83, i pomnożona przez współczynnik koncentracji. Wspomniany współczynnik koncentracji równa się sumie wartości nominalnych wszystkich transz podzielonej przez sumę wartości nominalnych transz o równym lub niższym stopniu uprzywilejowania co transza, w której znajduje się dana pozycja, włączając w to również samą transzę. Otrzymana waga ryzyka nie jest wyższa niż 1 250 % lub niższa niż jakakolwiek waga ryzyka zastosowana do transzy posiadającej rating o wyższym stopniu uprzywilejowania. W przypadku gdy instytucja kredytowa nie jest w stanie określić wag ryzyka stosowanych do ekspozycji objętych sekurytyzacją zgodnie z art. 78-83, przypisuje ona przedmiotowej pozycji wagę ryzyka 1 250 %.
- 2.3. *Sposoby traktowania pozycji sekurytyzacyjnych w transzy drugiej straty lub o wyższym pierwszeństwie w programie ABCP*
11. Z zastrzeżeniem dostępności korzystniejszych sposobów traktowania na mocy przepisów dotyczących instrumentów wsparcia płynności zawartych w ust. 13-15, instytucja kredytowa może zastosować do pozycji sekurytyzacyjnych, spełniających warunki określone w ust. 12, wagę ryzyka o wartości 100 % lub najwyższej wagi ryzyka, która byłaby zastosowana przez instytucję kredytową posiadającą ekspozycje do dowolnego ekspozycji objętego sekurytyzacją zgodnie z art. 78-83 — w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa.
12. Sposoby traktowania, wymienione w ust. 11, są dostępne, jeśli pozycja sekurytyzacyjna
 - a) dotyczy transzy, która w sensie ekonomicznym stanowi w sekurytyzacji pozycję drugiej straty lub bardziej uprzywilejowaną, a transza pierwszej straty dostarcza znaczącego wsparcia jakości kredytowej transzy drugiej straty;
 - b) ma jakość równą jakości inwestycyjnej lub wyższą oraz
 - c) jest w posiadaniu instytucji kredytowej, która nie posiada pozycji w transzy pierwszej straty rzędu.
- 2.4. *Sposoby traktowania instrumentów wsparcia płynności nieposiadających ratingu*
- 2.4.1. *Uznane instrumenty wsparcia płynności*
13. Jeżeli spełnione są warunki wymienione poniżej, do określenia wartości ekspozycji takich instrumentów można zastosować współczynnik konwersji 20 % — w odniesieniu do wartości nominalnej danego instrumentu wsparcia płynności z pierwotnym terminem rozliczenia wynoszącym jeden rok lub krócej, oraz współczynnik konwersji 50 % — w odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności z pierwotnym terminem rozliczenia dłuższym niż jeden rok:
 - a) dokumentacja dotycząca instrumentu wsparcia płynności jasno określa i ogranicza okoliczności, w których ten instrument może być wykorzystany;
 - b) instrumentu nie można wykorzystać w celu dostarczenia wsparcia jakości kredytowej przez pokrycie strat już poniesionych do momentu wykorzystania instrumentu, na przykład przez zapewnienie płynności ekspozycjom nieobsługiwany w momencie wykorzystania instrumentu lub przez nabycie aktywów powyżej wartości godziwej;

Środa, 28 września 2005 r.

- c) instrumentu nie stosuje się w celu dostarczenia stałego lub regularnego finansowania sekurytyzacji;
- d) spłata z tytułu wykorzystania instrumentu wsparcia płynności nie jest podporządkowana w stosunku do należności inwestorów, innych niż należności z tytułu instrumentów pochodnych na stopę procentową lub walutowych, opłat lub innych tego typu płatności, ani też nie podlega zrzeczeniu lub odroczeniu;
- e) instrumentu wsparcia płynności nie można wykorzystać po wyczerpaniu wszystkich instrumentów wsparcia jakości kredytowej korzystnych dla danego instrumentu wsparcia płynności; oraz
- f) instrument wsparcia płynności musi zawierać postanowienie, z którego wynika automatyczne obniżenie kwoty, która może być wykorzystana, o wysokość kwoty ekspozycji nieobsługiwanych — gdzie „ekspozycje nieobsługiwane” użyte są w znaczeniu nadanym im w art. 84-89 — lub, gdy pula ekspozycji sekurytyzowanych składa się z instrumentów posiadających rating, stanowi o zakończeniu funkcjonowania instrumentu wsparcia płynności, jeśli średnia ocena jakości kredytowej puli spadnie poniżej oceny jakości kredytowej na poziomie inwestycyjnym.

Stosuje się najwyższą wagę ryzyka, która byłaby zastosowana przez posiadającą ekspozycje instytucję kredytową do jakichkolwiek ekspozycji objętych sekurytyzacją zgodnie z art. 78-83.

2.4.2. Instrumenty wsparcia płynności, które mogą być wykorzystane wyłącznie w przypadku zaburzenia funkcjonowania rynku

14. W celu określenia wartości ekspozycji takich instrumentów można zastosować współczynnik konwersji 0 % w odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który może być wykorzystany jedynie w przypadku zaburzenia funkcjonowania rynku (tzn. w przypadku gdy więcej niż jedna jednostka SPE w ramach różnych transakcji nie jest w stanie odnowić emisji zapadających papierów komercyjnych i niemożność ta nie jest spowodowana pogorszeniem jakości kredytowej lub jakości kredytowej ekspozycji objętych sekurytyzacją jednostki SPE), pod warunkiem, że spełnione zostały warunki określone w ust. 13.

2.4.3. Linie zaliczek gotówkowych

15. W celu określenia wartości ekspozycji takich instrumentów można zastosować współczynnik konwersji 0 % w odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który jest bezwarunkowo odwoływalny, pod warunkiem, że spełnione zostały warunki określone w ust. 13 oraz że spłata wierzytelności z tytułu wykorzystanych linii zaliczek gotówkowych posiada pierwszeństwo w stosunku do wszystkich innych roszczeń względem przepływów pieniężnych z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji.

2.5. *Dodatkowe wymogi kapitałowe odnośnie do sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych z opcją przedterminowej spłaty należności*

16. Obok kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczanych w odniesieniu do ich pozycji w papierach sekurytyzowanych, inicjująca instytucja kredytowa dokonuje obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem zgodnie z metodą określoną w ust. 17-33 w chwili sprzedaży ekspozycji odnawialnych w ramach sekurytyzacji z opcją przedterminowego wykupu.
17. Inicjująca instytucja kredytowa oblicza kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem w odniesieniu do sumy udziału podmiotu inicjującego i udziału inwestorów.
18. W przypadku programów sekurytyzacyjnych, w ramach których ekspozycje objęte sekurytyzacją zawierają ekspozycje odnawialne i nieodnawialne, inicjująca instytucja kredytowa stosuje sposoby traktowania określone w ust. 19-31 w odniesieniu do puli bazowej zawierającej ekspozycje odnawialne.
19. Do celów ust. 16-31 „udział podmiotu inicjującego” oznacza wartość ekspozycji tej części nominalnej puli wykorzystanych kwot, sprzedanych w ramach sekurytyzacji, której udział w całej puli wierzytelności sprzedanych w ramach sekurytyzacji definiuje proporcję przepływów pieniężnych z tytułu kwoty głównej, odsetek oraz innych powiązanych kwot, które nie są dostępne w celu dokonania płatności na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych.

Aby klasyfikować się jako taki, udział podmiotu inicjującego, nie może być podrzędny w stosunku do udziału inwestorów.

„Udział inwestorów” oznacza wartość ekspozycji pozostałej części nominalnej puli wykorzystanych kwot.

Środa, 28 września 2005 r.

20. Ekspozycje inicjującej instytucji kredytowej, z którego wynikają jej prawa względem udziału podmiotu inicjującego, nie uważa się za pozycję sekurytyzacyjną, lecz za ekspozycję o wartości proporcjonalnej w stosunku do ekspozycji sekurytyzowanych, gdyby nie były one poddane sekurytyzacji.
- 2.5.1 Zwolnienia z wymogów związanych z przedterminową spłatą należności
21. Z wymogu kapitałowego, o którym mowa w ust. 16, zwolnione są podmioty inicjujące następujące rodzaje sekurytyzacji:
- a) sekurytyzacja ekspozycji odnawialnych, w przypadku której inwestorzy ponoszą pełne ryzyko związane z przyszłym wykorzystaniem kwot przez kredytobiorców, co oznacza że ryzyko instrumentów bazowych nie przechodzi z powrotem na inicjującą instytucję kredytową nawet po zdarzeniu uruchamiającym przedterminową spłatę, oraz
 - b) sekurytyzacja, w przypadku której opcja przedterminowej spłaty jest uruchamiana jedynie przez zdarzenia niezwiązane z obsługą sekurytyzowanych aktywów lub z inicjującą instytucją kredytową, takimi jak istotne zmiany w prawie podatkowym lub w przepisach podatkowych.
- 2.5.2 Maksymalny wymóg kapitałowy
22. W przypadku inicjującej instytucji kredytowej, podlegającej wymogom kapitałowym określonym w ust. 16, całkowita wartość kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do jej pozycji w udziale inwestorów oraz kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczone zgodnie z ust. 16 nie przekraczają wyższej z poniższych wartości
- a) kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczonych w odniesieniu do jej pozycji w udziale inwestorów,
 - b) kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które byłyby obliczone przez posiadającą ekspozycje instytucję kredytową w odniesieniu do ekspozycji sekurytyzowanych, gdyby nie były one poddane sekurytyzacji, na kwotę równą udziałowi inwestorów.
23. Potrącenie zysków netto (jeśli takie występują) z tytułu kapitalizacji przyszłych dochodów, wymaganej zgodnie z art. 57, traktuje się niezależnie od maksymalnej kwoty wskazanej w ust. 22.
- 2.5.3 Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem
24. Aby obliczyć kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem według przepisów ust. 16, mnoży się kwotę udziału inwestorów przez iloczyn odpowiedniego współczynnika konwersji, jak wskazano w ust. 26-33, i średnią ważoną wagę kredytową, która zostałaby zastosowana do ekspozycji sekurytyzowanych, gdyby te nie były objęte sekurytyzacją.
25. Opcję przedterminowej spłaty należności uważa się za „kontrolowaną” w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki.
- a) Inicjująca instytucja kredytowa posiada plany uzupełniania kapitału i zachowania płynności, zapewniające wystarczający kapitał i płynność w razie przedterminowej spłaty;
 - b) przez cały okres transakcji obowiązuje podział spłat odsetek, kwoty kapitału, wydatków, strat i odzyskanych należności pomiędzy udziałem podmiotu inicjującego a udziałem inwestorów proporcjonalnie do salda niespłaconych należności mierzonego w jednym lub więcej terminach odniesienia w każdym miesiącu;
 - c) za okres spłaty uważa się czas wystarczający do uregulowania lub uznania za zobowiązanie niewykonalne 90 % całkowitej wartości długu (udział podmiotu inicjującego i inwestorów) z początku procesu przedterminowej spłaty; oraz
 - d) Tempo spłaty nie jest szybsze niż w przypadku spłaty liniowej w okresie, o którym mowa w warunku c).

Środa, 28 września 2005 r.

26. W przypadku sekurytyzacji z opcją przedterminowej spłaty ekspozycji detalicznych, które są niezatwierdzone i bezwarunkowo odwoływalne bez uprzedzenia, a przyspieszoną amortyzacją uruchamia określony spadek poziomu marży nadwyżkowej — instytucje kredytowe porównują średni poziom marży nadwyżkowej z trzech miesięcy z poziomami obowiązkowej blokady nadwyżki finansowej.
27. W przypadkach, gdy sekurytyzacja nie wymaga blokowania marży nadwyżkowej, przyjmuje się, że moment blokady marży nadwyżkowej jest o 4,5 punktu procentowego wyższy niż poziom marży nadwyżkowej, z którego uruchamia się proces przedterminowej spłaty.
28. Odpowiedni współczynnik konwersji określa się zgodnie z poziomem faktycznej marży nadwyżki finansowej z trzech miesięcy, zgodnie z tabelą 3.

Tabela 3

	Sekurytyzacja z kontrolowaną opcją spłaty przedterminowej	Sekurytyzacja z niekontrolowaną opcją spłaty przedterminowej
Średnia marża nadwyżkowa z trzech miesięcy	Współczynnik konwersji	Współczynnik konwersji
Powyżej poziomu A	0 %	0 %
Poziom A	1 %	5 %
Poziom B	2 %	15 %
Poziom C	10 %	50 %
Poziom D	20 %	100 %
Poziom E	40 %	100 %

29. W tabeli 3 „poziom A” oznacza poziomy marży nadwyżkowej niższe od 133,33 % poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższe od 100 % tego poziomu; „poziom B” oznacza poziomy marży nadwyżkowej niższe od 100 % poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższe od 75 % tego poziomu; „poziom C” oznacza poziomy marży nadwyżkowej niższe od 75 % poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższe od 50 % tego poziomu; „poziom D” oznacza poziomy marży nadwyżkowej niższe od 50 % poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższe od 25 % tego poziomu; „poziom E” oznacza poziomy marży nadwyżkowej niższe od 25 % poziomu blokady marży nadwyżkowej.
30. W przypadku sekurytyzacji z opcją przedterminowej spłaty dotyczącej ekspozycji detalicznych, które są niezatwierdzone i bezwarunkowo odwoływalne bez uprzedzenia, a przyspieszoną amortyzacją uruchamia wskaźnik ilościowy różny od średniego poziomu marży nadwyżkowej z trzech ostatnich miesięcy, właściwe organy mogą zastosować sposób postępowania zbliżony do opisanego w ust. 26-29 w celu określenia współczynnika konwersji.
31. Jeżeli właściwe organy zamierzają stosować sposób postępowania zgodny z ust. 30 w odniesieniu do danej sekurytyzacji, informują one o tym w pierwszej kolejności właściwe organy pozostałych Państw Członkowskich. Zanim stosowanie tego rodzaju sposobu postępowania stanie się częścią ogólnego podejścia właściwych organów do sekurytyzacji z opcją przedterminowego wykupu, właściwe organy konsultują się z właściwymi organami pozostałych Państw Członkowskich oraz uwzględnią wyrażone przez nie poglądy. Poglądy wyrażone w ramach takich konsultacji, oraz przyjęty sposób postępowania są ujawniane publicznie przez właściwe organy danego państwa.
32. Do każdego innego przypadku sekurytyzacji podlegającego opcji kontrolowanej spłaty przedterminowej ekspozycji odnawialnych stosuje się współczynnik konwersji 90 %.

Środa, 28 września 2005 r.

33. Do każdego innego przypadku sekurytyzacji podlegającego opcji niekontrolowanej spłaty przedterminowej ekspozycji odnawialnych stosuje się współczynnik konwersji 100 %.
- 2.6. *Uznanie ograniczenia ryzyka kredytowego względem pozycji sekurytyzacyjnych*
34. W przypadku uzyskania ochrony kredytowej pozycji sekurytyzacyjnych obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem może ulec zmianie zgodnie z przepisami załącznika VIII.
- 2.7. *Zmniejszenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem*
35. Jak przewidziano w art. 66 ust. 2, w przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, którym przypisuje się wagę ryzyka 1 250 %, instytucje kredytowe mogą pomniejszać o wartość ekspozycji takiej pozycji fundusze własne jako alternatywa wobec włączania wspomnianej pozycji do obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem. W tym celu przy obliczaniu wartości ekspozycji można uwzględnić uznaną rzeczywistą ochronę kredytową, w sposób zgodny z przepisami ust. 34.
36. W przypadku gdy instytucja kredytowa korzysta z opcji alternatywnej, wskazanej w ust. 34, kwotę 12,5 razy większą od kwoty potrąconej zgodnie z tym ustępem odejmuje się do celów ust. 8 od kwoty określonej w ust. 8 jako najwyższa kwota ekspozycji ważona ryzykiem, obliczona przez wskazane tam instytucje kredytowe.
3. OBLICZANIE KWOT EKSPOZYCJI WAŻONYCH RYZYKIEM WEDŁUG METODY WEWNĘTRZNYCH RATINGÓW
- 3.1. *Hierarchia metod*
37. Do celów art. 96 kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się zgodnie z przepisami ust. 38-76.
38. Do obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem pozycji z ratingiem lub pozycji, wobec której można zastosować rating implikowany, stosuje się metodę ratingów zewnętrznych, określoną w ust. 46-51.
39. W odniesieniu do pozycji bez ratingu stosuje się metodę formuły nadzorczej, określoną w ust. 52-54, z wyjątkiem sytuacji, gdy zezwala się na zastosowanie metody wewnętrznych oszacowań, określonej w ust. 43-44.
40. Instytucja kredytowa, inna niż inicjująca instytucja kredytowa lub sponsorująca instytucja kredytowa, może zastosować metodę formuły nadzorczej jedynie za zgodą właściwych organ.
41. W przypadku gdy inicjująca lub sponsorująca instytucja kredytowa nie jest w stanie obliczyć wartości „ K_{iib} ”, a nie uzyskała zgody na zastosowanie metody wewnętrznych oszacowań do pozycji objętych programem ABCP, a także w przypadku innych instytucji, które nie uzyskały zgody na zastosowanie metody formuły nadzorczej lub metody wewnętrznych oszacowań do pozycji objętych programem ABCP — pozycjom sekurytyzacyjnym bez ratingu, które nie podlegają implikowanej ocenie ratingowej, przypisuje się wagę ryzyka równą 1 250 %.
- 3.1.1 *Zastosowanie implikowanej oceny ratingowej*
42. Instytucja przyznaje pozycji bez ratingu implikowaną ocenę kredytową równoważną ocenie kredytowej tych pozycji z ratingiem („pozycji odniesienia”), które są pozycjami najbardziej uprzywilejowanymi, pod każdym względem podrzędnymi w stosunku do rozpatrywanych pozycji sekurytyzacyjnych bez ratingu, jeśli zostały spełnione poniższe minimalne wymogi operacyjne:
 - a) Pozycje odniesienia muszą być pod każdym względem podrzędne w stosunku do pozycji sekurytyzacyjnej nieposiadającej ratingu.
 - b) Termin rozliczenia pozycji odniesienia musi być taki sam lub dłuższy niż termin rozliczenia rozpatrywanej pozycji bez ratingu; oraz
 - c) Jakakolwiek implikowana ocena ratingowa musi być na bieżąco aktualizowana, by odzwierciedlać wszelkie zmiany w ocenie kredytowej pozycji odniesienia.

Środa, 28 września 2005 r.

3.1.2 „Metoda ocen wewnętrznych” względem pozycji w programach ABCP

43. Instytucja kredytowa, z zastrzeżeniem zgody właściwych organów, może przyznać pozycji bez ratingu w programie ABCP, zabezpieczonych należnościami, rating wynikowy, tak jak określono w ust. 44, jeśli zostały spełnione poniższe warunki.
- a) Pozycje w papierach wartościowych wyemitowane w ramach programu ABCP należą do kategorii pozycji z ratingiem.
 - b) Instytucja kredytowa musi dowieść właściwym organom, że jej wewnętrzna ocena jakości kredytowej danej pozycji opiera się na publicznie dostępnych metodach oceny stosowanych przez jedną lub więcej uznanych instytucji ECAI do ratingu papierów wartościowych zabezpieczonych ekspozycjami typu sekurytyzowanego.
 - c) Do instytucji ECAI, których metody zostały zastosowane zgodnie z wymogami określonymi w lit. b), zalicza się te instytucje ECAI, które przeprowadziły zewnętrzną ocenę ratingową papierów komercyjnych wyemitowanych w ramach programu ABCP. Elementy ilościowe — takie jak czynniki skrajne — stosowane w przyporządkowaniu pozycji do określonego stopnia jakości kredytowej, muszą być co najmniej tak zachowawcze, jak te stosowane w ocenach wspomnianych instytucji ECAI.
 - d) Opracowując metodę wewnętrznych oszacowań, instytucja kredytowa uwzględni właściwe opublikowane metody ratingu papierów wartościowych stosowane przez uznane instytucje ECAI, które oceniają papiery wartościowe wyemitowane w ramach programu ABCP. Instytucja kredytowa dokumentuje spełnienie tego wymogu i regularnie uaktualnia istniejącą dokumentację, zgodnie z lit. g).
 - e) Metoda wewnętrznych oszacowań danej instytucji kredytowej zawiera klasy ratingowe. Między takimi klasami a ocenami kredytowymi uznanych instytucji ECAI istnieje bezpośredni związek. Związek ten jest wyraźnie udokumentowany.
 - f) Metoda wewnętrznych oszacowań jest stosowana w wewnętrznym procesie zarządzania ryzykiem danej instytucji, włączając w to proces decyzyjny oraz informację zarządczą i alokację kapitału.
 - g) Wewnętrzni lub zewnętrzni audytorzy, instytucja ECAI, komórki lub osoby realizujące zadania w zakresie wewnętrznej kontroli kredytowej lub zarządzania ryzykiem danej instytucji kredytowej dokonują regularnych przeglądów procesów związanych z oszacowaniami wewnętrznymi oraz jakości wewnętrznych oszacowań jakości kredytowej ekspozycji danej instytucji kredytowej w ramach programu ABCP. Jeśli komórki lub osoby realizujące zadania w zakresie kontroli wewnętrznej, kontroli kredytowej lub zarządzania ryzykiem danej instytucji kredytowej dokonują przeglądu, wówczas komórki te i osoby muszą być niezależne od działalności programu ABCP, jak również od relacji z klientami.
 - h) Instytucja kredytowa monitoruje zachowanie swoich wewnętrznych ratingów w czasie, aby ocenić skuteczność wewnętrznych metod oszacowań oraz dokonuje niezbędnych korekt stosowanej metodologii, jeśli zachowanie ekspozycji regularnie odbiega od zachowania implikowanego przez wewnętrzne oceny ratingowe.
 - i) Program ABCP zawiera normy gwarantowania emisji w formie wytycznych kredytowych i inwestycyjnych. Decydując o zakupie aktywów, administrator programu ABCP bierze pod uwagę rodzaj nabywanych aktywów, rodzaj oraz wartość pieniężną ekspozycji wynikających z tytułu zapewnienia instrumentów wsparcia płynności i wsparcia jakości kredytowej, rozkład strat oraz prawny i ekonomiczny rozdział między przekazywanymi aktywami a podmiotem sprzedającym. Przeprowadza ponadto analizę kredytową profilu ryzyka zbywcy aktywów, która zawiera analizę przeszłych oraz oczekiwanych wyników finansowych, bieżącą pozycję na rynku, oczekiwaną konkurencyjność, dźwignię, przepływy środków pieniężnych oraz wskaźnik pokrycia odsetek zyskiem i rating jego długu. Ponadto dokonuje przeglądu norm gwarantowania emisji stosowanych przez zbywcę aktywów, jego możliwości obsługi aktywów oraz procesów ściągania należności.
 - j) Normy gwarantowania emisji w ramach programu ABCP ustanawiają minimalne kryteria uznawania aktywów, które w szczególności:
 - i) wykluczają zakup aktywów, które są znacząco przedawnione lub zagrożone niewykonaniem zobowiązania;
 - ii) ograniczają nadmierną koncentrację ekspozycji wobec pojedynczych dłużników lub obszarów geograficznych; oraz

Środa, 28 września 2005 r.

iii) ograniczają termin spłaty nabywanych aktywów.

- k) Program ABCP obejmuje zasady i procedury ściągania należności, które uwzględniają potencjał operacyjny oraz jakość kredytową podmiotu administrującego należnościami. Program ABCP zmniejsza ryzyko sprzedawcy/jednostki obsługującej różnymi metodami, takimi jak „mechanizmy wyzwalania” oparte o bieżącą jakość kredytową, które wykluczałyby możliwość przemieszania aktywów.
- l) Łączne oszacowanie straty z tytułu pakietu aktywów, którego zakup rozważany jest w ramach programu ABCP, musi uwzględniać wszystkie potencjalne źródła ryzyka, takie jak ryzyko kredytowe i ryzyko „rozmycia”. Jeśli wsparcie jakości kredytowej dostarczane przez sprzedawcę jest mierzone jedynie w oparciu o straty związane z ryzykiem kredytowym, wówczas ustanawia się oddzielną rezerwę w związku z ryzykiem „rozmycia”, jeśli jest ono istotne w kontekście konkretnej puli ekspozycji. Ponadto przy określaniu wymaganego poziomu wsparcia w ramach programu dokonuje się przeglądu informacji z kilku minionych lat, w tym informacji na temat strat, zaległości kredytowych, przypadków rozmycia oraz współczynnika obrotu należności; oraz
- m) Przy zakupie ekspozycji program ABCP wykorzystuje narzędzia strukturalne, na przykład automatyczne mechanizmy wygasające, w celu zmniejszenia potencjalnego pogorszenia jakości kredytowej portfela bazowego.

Właściwe organy mogą odstąpić od wymogu publicznej dostępności metod oceny ECAI, będąc przekonane, że ze względu na szczególny charakter sekurytyzacji — na przykład jej wyjątkową strukturę — takie metody nie są jeszcze publicznie dostępne.

44. Instytucja kredytowa zalicza pozycję bez ratingu do jednej z klas ratingowych opisanych w ust. 43. Pozycji przypisuje się rating wynikowy, taki sam jak oceny kredytowe odpowiadające tej klasie ratingowej, zgodnie z ust. 43. W przypadku, gdy taki rating wynikowy w chwili rozpoczęcia sekurytyzacji jest na poziomie jakości inwestycyjnej lub wyższym, uznaje się go za tożsamy z uznaną oceną kredytową uznanej instytucji ECAI w celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem.

3.2. Maksymalne kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem

45. W przypadku inicjującej instytucji kredytowej, sponsorującej instytucji kredytowej lub innych instytucji kredytowych, które mogą obliczyć wartość K_{inb} , kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem obliczane w odniesieniu do ich pozycji sekurytyzacyjnych mogą być ograniczone do kwoty, która zgodnie z art. 75 lit. a) stworzyłaby wymóg kapitałowy równy 8 % kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które powstałyby, gdyby aktywa sekurytyzowane nie były objęte sekurytyzacją i były ujęte w bilansie instytucji kredytowej wraz z kwotami oczekiwanych strat w odniesieniu do tych ekspozycji.

3.3. Metoda ratingów zewnętrznych

46. Według metody ratingów zewnętrznych kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej z ratingiem oblicza się przy zastosowaniu do wartości ekspozycji wagi ryzyka związanej ze stopniem jakości kredytowej, który właściwe organy postanowiły przypisać określonej ocenie kredytowej zgodnie z art. 98 (patrz tabele 4 i 5), pomnożonej przez współczynnik 1,06.

Tabela 4

Pozycje inne niż z ratingami krótkoterminowymi

Stopień jakości kredytowej (SJK)	Waga ryzyka		
	A	B	C
SJK 1	7 %	12 %	20 %
SJK 2	8 %	15 %	25 %
SJK 3	10 %	18 %	35 %

Środa, 28 września 2005 r.

Stopień jakości kredytowej (SJK)	Waga ryzyka		
	A	B	C
SJK 4	12 %	20 %	35 %
SJK 5	20 %	35 %	35 %
SJK 6	35 %	50 %	50 %
SJK 7	60 %	75 %	75 %
SJK 8	100 %	100 %	100 %
SJK 9	250 %	250 %	250 %
SJK 10	425 %	425 %	425 %
SJK 11	650 %	650 %	650 %
SJK poniżej 11	1 250 %	1 250 %	1 250 %

Tabela 5

Pozycje z ratingami krótkoterminowymi

Stopień jakości kredytowej (SJK)	Waga ryzyka		
	A	B	C
SJK 1	7 %	12 %	20 %
SJK 2	12 %	20 %	35 %
SJK 3	60 %	75 %	75 %
Pozostałe oceny kredytowe	1 250 %	1 250 %	1 250 %

47. Wagi ryzyka określone w kolumnie A każdej tabeli stosuje się, z zastrzeżeniem przepisów ust. 48 i 49, w przypadku gdy pozycja znajduje się w najbardziej uprzywilejowanej transzy sekurytyzacji. Przy określaniu, czy dana transza jest najbardziej uprzywilejowana nie wymaga się uwzględniania kwot należnych z tytułu pochodnych instrumentów procentowych lub walutowych, należnych opłat lub innych podobnych płatności.
48. Wagę ryzyka w wysokości 6 % można zostać zastosowaną dla pozycji, która jest częścią składową uprzywilejowanej transzy sekurytyzacyjnej, o ile ta transza jest pod każdym względem bardziej uprzywilejowana niż dowolna inna transza sekurytyzacyjna, której pozycje otrzymałyby zgodnie z ust. 46 wagę ryzyka w wysokości 7 %, pod warunkiem, iż:
- właściwe organy upewniły się, iż jest to uzasadnione zdolnością do absorpcji strat przez kolejne transze, oraz
 - pozycja posiada rating zewnętrzny, odpowiadający pierwszemu stopniowi jakości kredytowej w Tabeli 4 lub 5, lub — w przypadku braku ratingu — spełnia wymogi ust. 42 lit a) -c), przy czym „pozycjami odniesienia” są pozycje w kolejnej transzy, którym zgodnie z ust. 46 przyznano wagę ryzyka w wysokości 7 %.

Środa, 28 września 2005 r.

49. Wagi ryzyka określone w kolumnie C każdej tabeli stosuje się, w przypadku, gdy pozycja sekurytyzacyjna znajduje się w strukturze sekurytyzacyjnej z efektywną liczbą ekspozycji sekurytyzowanych mniejszą niż sześć. Przy obliczaniu efektywnej liczby ekspozycji sekurytyzowanych ekspozycje wielokrotne wobec jednego dłużnika należy traktować jako jedno ekspozycja. Faktyczną liczbę ekspozycji oblicza się według wzoru:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

gdzie EAD_i stanowi sumę wartości ekspozycji wszystkich ekspozycji wobec i -ego dłużnika (gdzie i oznacza numer kolejny dłużnika). W przypadku resekurytyzacji (sekurytyzacji ekspozycji już objętych sekurytyzacją) instytucja kredytowa uwzględnia liczbę ekspozycji w resekurytyzowanej puli, a nie liczbę ekspozycji bazowych w puli pierwotnej. Jeśli dostępna jest informacja o udziale w portfelu największej ekspozycji, C_1 , instytucja kredytowa może obliczyć N jako $1/C_1$.

50. Wagi ryzyka w kolumnie B stosuje się do wszystkich innych pozycji.
51. Ograniczenie ryzyka kredytowego pozycji sekurytyzowanych może być uznane zgodnie z ust. 60-62.

3.4. Metoda formuły nadzorczej

52. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 58 i 59, według metody formuły nadzorczej, waga ryzyka dla pozycji sekurytyzacyjnych jest większą z następujących wartości: 7 % lub waga ryzyka, którą należy zastosować zgodnie z ust. 53.
53. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 58 i 59, waga ryzyka, jaką przypisuje się kwocie ekspozycji równa się:

$$12.5 \times (S[L+T] - S[L])/T$$

gdzie

$$S[x] = \left\{ \begin{array}{l} x \quad \text{when } x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr/\omega) \left(1 - e^{\omega(Kirbr - x)/Kirbr} \right) \text{ when } Kirbr < x \end{array} \right\}$$

gdzie

$$h = (1 - Kirbr / ELGD)^N$$

$$c = Kirbr / (1 - h)$$

$$v = \frac{(ELGD - Kirbr) Kirbr + 0,25 (1 - ELGD) Kirbr}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + Kirbr^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - Kirbr) Kirbr - v}{(1 - h)\tau}$$

$$g = \frac{(1 - c)c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta[Kirbr; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - Beta[x; a, b]) x + Beta[x; a + 1, b], c).$$

$$\tau = 1\,000, i$$

$$\omega = 20.$$

Środa, 28 września 2005 r.

W powyższych wyrażeniach beta $[x, a, b]$ oznacza dystrybuantę rozkładu Beta z parametrami a i b mierzonymi w punkcie x .

T (grubość transzy, w której znajduje się dana pozycja) mierzy się jako stosunek a) wartości nominalnej transzy do b) sumy wartości ekspozycji, które zostały objęte sekurytyzacją. Do celów obliczania T wartość ekspozycji instrumentu pochodnego, wymienionego w załączniku IV, jest równa przyszłej, potencjalnej ekspozycji kredytowej, obliczonej zgodnie z załącznikiem III, gdy bieżący koszt zastąpienia nie ma wartości dodatniej.

Kirbr oblicza się jako stosunek a) wartości „kirb” do b) sumy wartości ekspozycji, które zostały objęte sekurytyzacją. Kirbr wyraża się w formie ułamka dziesiętnego (na przykład kirb równy 15 % puli wyraża się jako kirbr równy 0,15).

L (poziom wsparcia jakości kredytowej) mierzy się jako stosunek wartości nominalnej wszystkich transz podporządkowanych wobec transzy, w której znajduje się dana pozycja, do sumy wartości ekspozycji, które zostały objęte sekurytyzacją. W pomiarach L nie uwzględnia się skapitalizowanych przyszłych dochodów. Przy obliczaniu poziom wsparcia, należności kontrahentów z tytułu instrumentów pochodnych wymienionych w załączniku IV, stanowiące transze mniej uprzywilejowane w stosunku do transzy rozpatrywanej, można przyjąć według bieżącego kosztu zastąpienia (bez uwzględnienia przyszłych potencjalnych ekspozycji kredytowych).

N równa się efektywnej liczbie ekspozycji obliczonej zgodnie z ust. 49.

ELGD, średnią stratę z tytułu niewykonania zobowiązań ważoną ekspozycją, oblicza się według wzoru:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

gdzie LGD_i oznacza średnią wartość LGD związaną ze wszystkimi ekspozycjami względem i -ego dłużnika (gdzie i oznacza numer kolejny dłużnika) i gdzie wartość LGD określa się zgodnie z art. 84-89. W przypadku resekurytyzacji do pozycji sekurytyzowanych stosuje się wartość LGD równą 100 %. Jeżeli ryzyko niewykonania zobowiązań i ryzyko „rozmycia” dotyczące nabytych wierzytelności są traktowane w ramach sekurytyzacji w sposób zbiorczy (np. dostępna jest pojedyncza rezerwa albo nadwyżkowe zabezpieczenie w celu pokrycia strat z obu źródeł), wkład LGD_i odpowiada średniej ważonej wartości LGD dla ryzyka kredytowego i wynoszącej 75 % LGD dla ryzyka „rozmycia”. W tym przypadku wagami są odpowiednio wymogi kapitałowe wyznaczone niezależnie z tytułu ryzyka kredytowego i ryzyka „rozmycia”.

Uproszczone parametry wejściowe

Jeśli wartość ekspozycji największej ekspozycji sekurytyzowanego, C_1 , nie przekracza 3 % sumy wartości ekspozycji sekurytyzowanych, wówczas do celów metody formuły nadzorczej instytucja kredytowa może przyjąć, że wartość LGD równa się 50 %, a N równa się albo

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \max\{1 - m C_1, 0\} \right)^{-1}$$

albo

$$N = 1 / C_1$$

C_m oblicza się jako stosunek sumy wartości ekspozycji największych „ m ” ekspozycji do sumy wartości ekspozycji sekurytyzowanych. Wielkość „ m ” może określić instytucja kredytowa.

W przypadku sekurytyzacji obejmującej ekspozycje detaliczne właściwe organy mogą zezwolić na zastosowanie metody formuły nadzorczej z następującymi uproszczeniami: $h = 0$ oraz $v = 0$.

Środa, 28 września 2005 r.

54. Ograniczenie ryzyka kredytowego pozycji objętych sekurytyzacją uznaje się zgodnie z ust. 60, 61 i 63-67.
- 3.5. *Instrumenty wsparcia płynności*
55. Do celów określenia wartości ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej bez ratingu w formie określonych rodzajów instrumentów wsparcia płynności stosuje się przepisy ust. 56-59.
- 3.5.1 *Instrumenty wsparcia płynności dostępne wyłącznie w przypadku zaburzeń funkcjonowania rynku*
56. W odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który może być wykorzystany jedynie w przypadku ogólnego zaburzenia funkcjonowania rynku oraz który spełnia warunki określone w ust. 13 dla „uznanego instrumentu wsparcia płynności”, stosuje się współczynnik konwersji 20 %.
- 3.5.2 *Linie zaliczek gotówkowych*
57. W odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który spełnia warunki określone w ust. 15 stosuje się współczynnik konwersji 0 %.
- 5.3.3 *Wyjątkowe sposoby traktowania w przypadku gdy nie można obliczyć wartości „ K_{irb} ”*
58. Jeśli obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla sekurytyzowanych ekspozycji, tak jakby nie były one objęte sekurytyzacją, jest niepraktyczne dla instytucji kredytowej, może ona w drodze wyjątku oraz za zgodą właściwych organów otrzymać tymczasowe zezwolenie na stosowanie określonej w ust. 59 metody obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej bez ratingu w postaci instrumentu wsparcia płynności, który spełnia warunki „dopuszczalnego instrumentu wsparcia płynności” określone ust. 13 lub który spełnia warunki określone w ust. 56.
59. W odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej w postaci instrumentu wsparcia płynności można zastosować najwyższą wagę ryzyka, która byłaby zastosowana zgodnie z art. 78-83 w odniesieniu do jakichkolwiek sekurytyzowanych ekspozycji, gdyby nie były one poddane sekurytyzacji. Aby określić wartość ekspozycji z tytułu pozycji, do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności można zastosować współczynnik konwersji 50 %, jeśli pierwotny termin rozliczenia tego instrumentu wynosi jeden rok lub krócej. Jeśli instrument wsparcia płynności spełnia warunki określone w ust. 56, można zastosować współczynnik konwersji 20 %. W pozostałych przypadkach obowiązuje współczynnik konwersji 100 %.
- 3.6. *Uznanie ograniczenia ryzyka kredytowego pozycji sekurytyzacyjnych*
- 3.6.1. *Ochrona kredytowa rzeczywista*
60. Za uznaną ochronę rzeczywistą uważa się jedynie ochronę uznaną w kontekście obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem na podstawie art. 78-83, jak określono w art. 90-93, a warunkiem takiego uznania jest spełnienie odpowiednich minimalnych wymogów, określonych w wymienionych artykułach.
- 3.6.2. *Ochrona kredytowa nierzeczywista*
61. Za uznaną ochronę nierzeczywistą oraz dostawców ochrony nierzeczywistej uważa się jedynie ochronę i dostawców uznanych zgodnie z art. 90-93, a warunkiem takiego uznania jest spełnienie odpowiednich minimalnych wymogów określonych w wymienionych artykułach.
- 3.6.3. *Obliczanie wymogów kapitałowych dla pozycji sekurytyzacyjnych objętych instrumentami ograniczania ryzyka kredytowego*

Metoda ratingów zewnętrznych

62. W przypadku gdy kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się przy zastosowaniu metody ratingów zewnętrznych, wartość ekspozycji lub kwota ekspozycji ważona ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej, względem której uzyskano ochronę kredytową, mogą zostać zmienione zgodnie z przepisami załącznika VIII w zakresie, w jakim te stosują się do obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 78-83.

Środa, 28 września 2005 r.

Metoda formuły nadzorczej — pełna ochrona kredytowa

63. W przypadku gdy kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się przy zastosowaniu metody formuły nadzorczej, instytucja kredytowa określa „efektywną wagę ryzyka” danej pozycji. Dokonuje tego, dzieląc kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem danej pozycji przez wartość ekspozycji tej pozycji i mnożąc wynik przez 100.
64. W przypadku ochrony kredytowej rzeczywistej kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnych oblicza się, mnożąc przez efektywną wagę ryzyka wartość ekspozycji danej pozycji skorygowaną o rzeczywistą ochronę kredytową (wartość E^* , obliczona zgodnie z art. 90-93 w celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 78-83, przyjmując, że $E =$ kwota pozycji sekurytyzacyjnej).
65. W przypadku ochrony kredytowej nierzeczywistej kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się, mnożąc GA (kwotę ochrony skorygowaną o wszelkie przypadki niedopasowania walutowego oraz niedopasowania terminów rozliczenia, zgodnie z przepisami załącznika VIII) przez efektywną wagę ryzyka dostawcy ochrony, a następnie dodając otrzymaną wartość do kwoty otrzymanej przez pomnożenie kwoty pozycji sekurytyzacyjnej minus GA przez efektywną wagę ryzyka.

Metoda formuły nadzorczej — ochrona częściowa

66. Jeśli ograniczenie ryzyka kredytowego obejmuje „pierwszą stratę” straty ustalone na zasadzie proporcjonalnej przypadające na pozycję sekurytyzacyjną, instytucja kredytowa może zastosować przepisy ust. 63-65.
67. W innych przypadkach instytucja kredytowa traktuje pozycję sekurytyzacyjną jako dwie lub więcej pozycji, których niezabezpieczona część uznaje się za pozycję o niższej jakości kredytowej. Do obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem tej pozycji stosuje się przepisy ust. 52-54, z zastrzeżeniem że „ T ” koryguje się do wartości e^* , w przypadku ochrony rzeczywistej, oraz $T-g$, w przypadku ochrony nierzeczywistej; e^* oznacza stosunek E^* do całkowitej kwoty nominalnej puli bazowej, a E^* równe jest skorygowanej kwocie ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej, obliczonej zgodnie z przepisami załącznika VIII w zakresie, w jakim te stosują się do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z art. 78-83, przyjmując, że $E =$ kwota pozycji sekurytyzacyjnej; natomiast $g =$ stosunek wartości nominalnej zabezpieczenia ryzyka kredytowego (skorygowanego o wszelkie przypadki niedopasowania walutowego oraz niedopasowania terminów rozliczenia zgodnie z przepisami załącznika VIII) do sumy wartości ekspozycji sekurytyzowanych. W przypadku ochrony nierzeczywistej do części pozycji nieobjętej skorygowaną wartością „ T ” stosuje się wagę ryzyka dostawcy ochrony.
- 3.7. *Dotatkowe wymogi kapitałowe dotyczące sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych z opcją przedterminowej spłaty należności*
68. Obok kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczanych w odniesieniu do posiadanych przez inicjującą instytucję kredytową pozycji sekurytyzacyjnych, wymaga się od tej instytucji, w momencie gdy dokonuje sprzedaży ekspozycji odnawialnych w ramach sekurytyzacji z opcją przedterminowej spłaty obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem zgodnie z metodami określonymi w ust. 16-33.
69. Do celów ust. 68 — ust. 19 i 20 zastępuje się ust. 70 i 71.
70. Do celów wspomnianych przepisów „udział podmiotu inicjującego” jest równy sumie
 - a) wartości ekspozycji tej nominalnej części umownej puli wykorzystanych kwot, odsprzedanych do programu sekurytyzacyjnego, której udział w całej puli wierzytelności oddanych do programu określa część przepływów pieniężnych z tytułu kwoty głównej, odsetek, odsetek oraz innych powiązanych kwot, które nie są dostępne w celu dokonania płatności na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych, oraz
 - b) wartości ekspozycji tej części puli niewykorzystanych kwot linii kredytowych (kwoty wykorzystane w ramach tych linii zostały odsprzedane do programu sekurytyzacyjnego) której udział procentowy w odniesieniu do całkowitej wartości takich niewykorzystanych kwot jest taki sam jak udział procentowy wartości ekspozycji opisanej w lit. a) w stosunku do wartości ekspozycji puli wykorzystanych kwot, odsprzedanych w ramach sekurytyzacji.

Środa, 28 września 2005 r.

Aby klasyfikować się jako taki, udział podmiotu inicjującego nie może być podrzędny w stosunku do udziału inwestorów.

„Udział inwestorów” oznacza wartość ekspozycji nominalnej części puli wykorzystanych kwot, niewchodzącą w zakres lit. a), powiększoną o wartość ekspozycji tej części puli niewykorzystanych kwot linii kredytowych (kwoty wykorzystane w ramach tych linii zostały odsprzedane do programu sekurytyzacyjnego), która nie wchodzi w zakres lit. b).

71. Ekspozycje inicjującej instytucji kredytowej, związanego z jej prawami do części udziału podmiotu inicjującego, opisanego w ust. 70 lit. a), nie uważa się za pozycję sekurytyzacyjną, ale za ekspozycję proporcjonalną w stosunku do ekspozycji sekurytyzowanych kwot wykorzystanych, tak jakby nie były one objęte sekurytyzacją, w kwocie równej tej opisanej w ust. 70 lit. a). Ponadto uznaje się, że inicjująca instytucja kredytowa posiada ekspozycje proporcjonalne w stosunku do niewykorzystanych kwot linii kredytowych, których wykorzystane kwoty zostały odsprzedane w ramach sekurytyzacji, w kwocie równej tej opisanej w ust. 70 lit. b).
- 3.8. *Obniżenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem*
72. Kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnych, w odniesieniu do której stosuje się wagę ryzyka równą 1 250 %, można obniżyć o wartość 12,5 większą od kwoty wszelkich aktualizacji wartości dokonanych przez instytucję kredytową względem sekurytyzowanych ekspozycji. W zakresie, w jakim uwzględnia się aktualizacje wartości do tego celu, nie uwzględnia się ich do celów obliczeń wskazanych w załączniku VII część 1 ust. 36.
73. Kwotę ekspozycji ważoną ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnych można obniżyć o wartość 12,5 razy większą od kwoty wszelkich aktualizacji wartości dokonanych przez instytucję kredytową w odniesieniu do tej pozycji.
74. Jak przewidziano w art. 66 ust. 2, w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnych, którym przypisuje się wagę ryzyka 1 250 %, instytucje kredytowe mogą pomniejszać o wartość ekspozycji tej pozycji fundusze własne jako alternatywa wobec włączenia wspomnianej pozycji do obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem.
75. Do celów ust. 74
 - a) wartość ekspozycji z tytułu pozycji można obliczyć na podstawie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, uwzględniając przy tym wszelkie zniżki dokonane zgodnie z przepisami ust. 72 i 73;
 - b) przy obliczaniu wartości ekspozycji można uwzględnić uznaną ochronę rzeczywistą w sposób spójny z metodami określonymi w ust. 60-67;
 - c) w przypadku zastosowania metody formuły nadzorczej w celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz gdy $L \leq K_{IRBR} [L+K] > K_{IRBR}$, pozycję można traktować jak dwie pozycje, przy czym w odniesieniu do pozycji uprzywilejowanej L równa się K_{IRBR} .
76. W przypadku gdy instytucja kredytowa korzysta z opcji alternatywnej, wskazanej w ust. 74, 12,5-krotność kwoty potrąconej zgodnie z tym ustępem odejmuje się, dla celów ust. 45, od kwoty określonej w ust. 45 jako maksymalną kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczanej przez wskazane tam instytucje kredytowe.